

מסכת כלאים

פרק ה משנה ד

גִּפְּן שֶׁהָיָא נְטוּעָה בְּגֵת אוֹ בְּנֶקֶע, נוֹתְנִין לָהּ עֲבוֹדָתָהּ, וְזוֹרֵעַ אֶת
הַמּוֹתֵר. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אִם אֵין שָׁם אַרְבַּע אַמּוֹת, לֹא יָבִיא
זֶרַע לְשָׁם. וְהַבֵּית שֶׁבִּכְרָם, זוֹרְעִין בְּתוֹכוֹ: